

عنوان مقاله:

تجربه زیسته ی سالمندان از سالمندی؛ یک مطالعه پدیدارشناختی مورد مطالعه سالمندان شهرستان اصفهان

محل انتشار:

پژوهشنامه مددکاری اجتماعی، دوره 8، شماره 30 (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 38

نویسندگان:

بتول امین جعفری - دانشجوی دکتری مددکاری اجتماعی دانشگاه علامه طباطبائی

سهیلا صادقی فسایی - دانشیار جامعه شناسی دانشگاه تهران

ستار پروین - دانشیار مددکاری اجتماعی دانشگاه علامه طباطبائی

خلاصه مقاله:

سالمندان یکی از گروه های هدف مددکاران اجتماعی هستند. تجربه سالمندی از نگاه خود سالمندان، از یک سو پرده از واقعیت هایی بر می دارد که بر ما پوشیده است و از سوی دیگر درکی عمیق، فراگیر و معنادار از موقعیت فرهنگی-اجتماعی سالمندی در جامعه را برای ما فراهم می سازد. بر همین مبنا، شناسایی و فهم عمیق مسائل و نیازها و چالشهایی که سالمندان با آن مواجه هستند، اتخاذ و تدوین برنامه های مناسب جهت دست یافتن به سالمندی پویا و سلامت محور، ضرورتی کارکردی دارد. این مطالعه به بررسی تجربه زیسته سالمندان شهر اصفهان، پرداخته است. نمونه به روش نمونه گیری نظری مبتنی بر هدف در ۲۰ مورد به اشباع رسید و پس از آن داده های جدیدی حاصل نشد، از این روی، بنا بر منطق نمونه یابی در تحقیقات کیفی، به همین تعداد اکتفا شد، تا مورد مصاحبه نیمه ساختاریافته قرار بگیرند. داده های حاصل از مصاحبه با استفاده از روش پدیدار شناسی به شیوه کلایزی مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفتند. بر اساس یافته های این پژوهش، مشکلات، نیازها و آسیبهای دوران سالمندی درک شده توسط خودسالمندان در چهار مضمون جسمی، اقتصادی، روحی-عاطفی (بی احترامی و عدم توجه به سالمند، احساس تنهایی و طرد شدگی، سلب اختیار و استیلای فرزندان) و اجتماعی (عدم آشنایی با فضای مدرن و انزواجویی، مشکل گذران اوقات فراغت) و همچنین درک و تصور سالمندان از این دوران، در دو مقوله: احساس عدم رضایت و تقدیر گرایی (روایت اکثریت) و احساس رضایت و غیر بیولوژیک بودن سالمندی (روایت اقلیت سالمندان)، شناسایی گردید.

کلمات کلیدی:

تحقیق کیفی، پدیدارشناسی، سالمندی، تجربه زیسته، شهرستان اصفهان

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1596976>

